

Områdesnämnden för humanvetenskap

Karin Helander
Vicerektor

Finansdepartementet
Regeringskansliet

Handläggare:
Karolina Alveryd

Yttrande över remiss: En omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)

Områdesnämnden för humanvetenskap har ombetts att till Finansdepartementet inkomma med synpunkter på remiss *En omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)*. Förslaget har remitterats till Juridiska fakulteten och Samhällsvetenskapliga fakulteten. Synpunkter har inkommit från Juridiska fakulteten och redovisas i bifogad bilaga, som utgör områdesnämndens svar.

Karin Helander

Karolina Alveryd

Karolina Alveryd
Utredare
Juridiska fakultetskansliet

Områdesnämnden för humanvetenskap

Remiss: En omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)

Juridiska fakultetsnämnden begränsar sig av tidsskäl till att yttra sig över de områden där fakulteten har särskild kompetens. För övriga delar av betänkandet avstår fakultetsnämnden från att yttra sig.

EU-rätt och konkurrensrätt

Utredningen behandlar i ett flertal sammanhang EU-rätten med avseende på nationellt reglerade spelmarknader där en viss eller vissa aktörer tillerkänns en ensamställning eller på annat sätt en skyddad position. Såsom utredningen konstaterar (bl.a. s. 428 ff. och s. 501 f.) har EU-domstolen i sina bedömningar på det hela taget visat förståelse för nationella regleringar på spelområdet som tillvaratar allmänintressen och tvingande hänsyn såsom motverkande av spelmissbruk. Rent generellt är emellertid den föreslagna, ehuru partiella, omläggningen från ett monopolsystem till ett licenssystem ägnat att underlätta en anpassning till EU-rätten.

Fakultetsnämnden vill dock understryka att bedömningarna på detta område är komplexa och måste relateras till utformningen av varje specifik spelreglering och dess effekter. Viktiga utgångspunkter för bedömningen är att kvarstående regleringar kan klart motiveras utifrån allmänintressen av vikt, inte görs mer ingripande än nödvändigt för att säkerställa dessa intressen och alltså har en proportionerlig utformning samt att man så långt möjligt undviker en utformning som diskriminerar på grund av nationalitet. Den närmare bedömningen av frågan om en viss spelreglering är förenlig med EU-rätten blir därför beroende av den konkreta utformningen av regleringen för denna specifika spelform och dess sannolika effekter.

Utredningen skisserar hur ett svensk licenssystem kan utformas. En central fråga är här i vad mån alla företag som uppfyller vissa kriterier ska ges licens eller om man ska ha en ordning där endast ett begränsat antal företag får licens för viss typ av spel. I det senare fallet är det väsentligt att man utarbetar objektiva och hållfasta urvalskriterier som tillämpas konsekvent. Man kan nog förutse, mot bakgrund av de stora ekonomiska intressen som gör sig gällande, att beslut om att vägra licens, liksom beslut om ändrade och indragna licenser, i betydande utsträckning kommer att överklagas till domstol. Härvid kommer sannolikt även unionsrättsliga aspekter att föras fram.

Juridiska fakultetsnämnden

Till den del spelmarknaden konkurrensutsätts faller den inte endast under EU:s inre marknadsrätt utan även under det konkurrensrättsliga regelverket sådant detta kommer till uttryck i EU:s konkurrensregler och den svenska konkurrenslagen.

Det finns från denna utgångspunkt skäl att känna viss tvekan inför utredningens förslag att Svenska Spel inom ramen för samma företag ska vara verksamt dels på spelmarknader där företaget behåller en ensamställning och dels på marknader, där företagets verksamhet ska vara konkurrensutsatt. Med en sådan utformning finns det ofrånkomligen risker för att den konkurrensutsatta verksamhetsdelen ges fördelar när det gäller allokering av kostnader m.m. eller för att den på andra vägar kan utnyttja kopplingen till Svenska Spel på sätt som är oförenliga med det konkurrensrättsliga regelverket. Fakultetsnämnden vill erinra om att tidigare svenska avregleringar ofta generat konkurrensrättsliga ingripanden som haft sin grund i att det tidigare monopolföretaget sökt utnyttja sin position för korssubventionering eller olika slag av etableringsförsvårande åtgärder. Detta har bl.a. gällt SJ, Posten och Telia. Dessa företag har alla fällts i Marknadsdomstolen för olika former av missbruk av dominerande ställning. Denna aspekt bör särskilt observeras i det fortsatta arbetet med utredningsförslaget. I den mån man bestämmer sig för att överhuvudtaget låta skyddad och konkurrensutsatt verksamhet bedrivas i samma företag, bör delarna hållas mycket tydligt åtskilda.

Marknadsföring (kap. 21)

Marknadsföring av spel och lotterier är som utredningen framhåller förenad med risker från konsumentsynpunkt. Det finns många exempel på att denna marknadsföring överdriver chanserna till vinst, särskilt till höga vinster, och inte tillräckligt markerar riskerna med spelande. Fakultetsnämnden tillstyrker därför utredningens förslag att den nya spellagen bör innehålla uttryckliga regler om vad som utgör tillbörlig marknadsföring på spelområdet. Det synes också lämpligt att, såsom föreslås, knyta tillsyn och sanktionsordning till marknadsföringslagen.

Utredningen diskuterar självreglering på området. Enligt fakultetsnämndens mening vore det mycket lämpligt om den marknadsrättsliga lagstiftningen med därtill knuten tillsyn genom Konsumentverket/KO kunde kombineras med en självreglering som bygger på en särskild kod med konkreta och precisa regler som tillämpas av en bedömningsnämnd, som kan utveckla en god branschpraxis. Det finns goda erfarenheter av sådan självreglering på andra produktområden. Kan man få till stånd en sådan ordning bör de spelföretag som drivs av det allmänna eller av organisationer också delta i verksamheten.

Tillsyn (kap. 23).

Utredningen föreslår att Spelmyndigheten (ett nytt namn på Lotteriinspektionen) ska utöva tillsyn över de objekt som är eller kan antas vara omfattade av spellagen med tillhörande föreskrifter och villkor. Tillsynen avses även innefatta lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Utredningen menar att det är naturligt att Spelmyndigheten som ska ha hand om det licenssystem som föreslås införas ges det fulla tillsynsansvaret. Det är en bedömning som fakultetsnämnden delar.

Enligt förslaget ska Spelmyndigheten få förordna kontrollanter med befogenhet att få tillträde till sådana utrymmen där spel bedrivs eller antas bedrivas och få ut uppgifter och handlingar som behövs för tillsynen. En skyldighet ska även stipuleras som innebär att de objekt som är föremål för tillsyn ska biträda kontrollanterna i deras arbete. En kontrollant

ska även kunna förordnas att ta egendom i beslag. Dylika åtgärder förekommer inom annan statlig tillsyn, t.ex. avseende fiske- och jaktlagstiftningen, och får anses rymmas inom vad som erfordras för en rimligt effektiv tillsyn. Det väsentliga är att det finns lagstöd för de åtgärder som en kontrollant vidtar (beträffande frågan om skyddet för fri- och rättigheter se nedan).

Utredningen föreslår även att Spelmyndigheten ska få genomföra s.k. kontrollköp för att undersöka hur spelföretagen agerar ifråga om föreskriven åldersgräns. Syftet är – enligt utredningen – att ge underlag för en dialog mellan Spelmyndigheten och spelföretagen. Utredningen noterar att JO tidigare har kritiserat ett dyligt agerande – benämnt dold tillsyn - vad avser försäljning av tobak och folköl. JO:s kritik avsåg emellertid i huvudsak bristen på lagstöd, vilket alltså inte här är fallet. Regeringen har tidigare gjort den bedömningen (prop. 2013/14:56 s. 16 ff), att vid en avvägning mellan folkhälsan och intresset av en effektiv tillsyn ifråga om åldersgränser, å ena sidan, och – å den andra – intresset av rättssäkerhet och integritet så väger vikten av effektiv tillsyn över. Fakultetsnämnden instämmer i denna bedömning med avseende på erforderliga åldersgränser.

Spelmyndigheten ska också förfoga över traditionella metoder för ingripanden som förelägganden om rättelse, förbud, ändring av villkor, anmärkning, återkallelse av licens och varning. Fakultetsnämnden har inte heller i denna del något att erinra mot förslaget men påtalar vikten av tydlig lag. Däremot är det tveksamt att ringa in kriterierna ”ringa” och ”ursäktlig” som utredningen gör genom att anföra ett enda exempel. Regleringen bör noga övervägas i denna del. Utredningen föreslår även ingripanden ska kunna göras när en person i ledande ställning inte uppfyller kvalifikationskraven. Sådana möjligheter finns redan för Finansinspektionen och – återigen – med explicit lagstöd kan en dylig reglering accepteras.

Enligt förslaget ska ett tillstånd kunna återkallas om vissa preciserade förhållanden är för handen. Detta gäller bl.a. om oriktiga uppgifter har lämnats förutsatt att dessa har lett till ett materiellt oriktigt licensbeslut. Förslaget överensstämmer i denna del med vad som är etablerad förvaltningsrättslig praxis och som har föreslagits bli lagfäst i en ny förvaltningslag.

Utredningen föreslår att Spelmyndigheten ska kunna föranstalta om att beslut om föreläggande, varning, förbud eller återkallelse ska gälla omedelbart, dvs. utan att laga kraft behöver inväntas. En sådan ordning är, som utredningen antyder, tämligen sträng, men anses erforderlig för effektiviteten i tillsynen. I denna del menar fakultetsnämnden att ytterligare överväganden bör göras. Gångse riktmärke brukar anses vara att beslut normalt ska ha vunnit laga kraft för att överklagandemöjligheten inte ska bli rent illusorisk. Om ett beslut verkställs omgående trots överklagande, kan ju detta komma att sakna ett reellt värde; stor försiktighet anses m.a.o. vara påkallad, i vart fall om inte tungt vägande intressen motiverar en annan ordning.

Sanktionssystemet (kap. 24)

Enligt direktiven är förutsatt att det föreslagna licenssystemet erfordrar effektiva sanktioner. Med anledning därav ska utredningen analysera förhållandet mellan lotterilagens och brottsbalkens straffbestämmelser. Härvid ska även övervägas om sanktionsavgifter ska tillgripas samtidigt som dubbelbestraffning måste undvikas.

Betydelsen av ett stärkt främjandeförbud för att skydda licenshavare från otillbörlig konkurrens understryks.

Utredningen fastslår att det i lotterilagen finns straffbestämmelser om olovligt anordnande av lotteri, olovligt innehav av spelautomater och olovligt främjande av lotteri. Vidare finns i brottsbalken bestämmelser om dobbleri, innefattande kriterier som att verksamheten framstår som "äventyrlig" eller är ägnad att tillföra anordnaren "betydande ekonomisk vinning". Utredningen konstaterar att lotterilagens straffbestämmelser och brottsbalkens dito om dobbleri ligger nära varandra och är överlappande. Samtidigt är det så att lotterilagen tillämpas frekvent medan brottsbalken sällan tillämpas. Förklaringarna härtill är inte helt klarlagda, men utredningen menar att det delvis kan bero på en prioritering från åklagarnas sida. Utredningen förordar att brottsbalkens regler om dobbleri ska utgå.

Utredningen påtalar att frågan om hur överträdelser av spellagen ska beivras är av central betydelse, vilket fakultetsnämnden instämmer i. Det sagda gäller såväl verksamheter som står utanför det föreslagna licenssystemet som verksamheter med licens men som bryter mot regelsystemet. Valet står här i hög grad mellan kriminalisering och "administrativa sanktionsavgifter". Fakultetsnämnden förordar dock det kortare begreppet "sanktionsavgift", vilket numera synes vara det dominerande (jfr t.ex. prop. 2016/17:22, Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk, s. 217 ff.).

Fakultetsnämnden har inget att invända mot förslaget att brottsbalkens regler om dobbleri ska utgå och att de centrala straffbestämmelserna som gäller spel ska finnas i den nya spellagen. Som utredningen förordar finns goda skäl för att samla centrala brott när det gäller spel på ett ställe. Fakultetsnämnden har heller inget att invända mot de föreslagna straffskalorna för de olika brotten.

Vad avser införandet av spelfuskbrott kan fakultetsnämnden i allt väsentligt instämma i det behov utredningen för fram. Samtidigt finns skäl att kommentera delar av de bedömningar som görs. Av den föreslagna lagtexten framgår att en handling eller underlåtenhet inte måste ha den följd att spelet faktiskt påverkas. Tillräckligt är att utgången av spelet kan komma att påverkas. Fakultetsnämnden anser att formuleringen brister i precision och att det är svårt att förutse vilka gärningar som omfattas av det kriminaliserade området. Det kan starkt ifrågasättas om formuleringen verkligen lever upp till legalitetsprincipens krav på att en föreskrift i rimlig utsträckning måste vara bestämd till sin utformning (dvs. obestämdhetsförbudet). En särskild fråga är hur utredningen anser att formuleringen förhåller sig till brottsrekvisit som fara och risk.

Sett till lagtextens ordalydelse anser fakultetsnämnden att det finns risk för att det kriminaliserade området blir alltför vidsträckt. Utredningen anger som exempel på en gärning som är tänkt att omfattas av tillämpningsområdet avsiktliga misstag av en fotbollsspelare under en match i syfte att få sitt lag att förlora (men att laget ändå vinner). Hur gärningen ska vara beskaffad för att det ska vara fråga om (avsiktliga) misstag förtydligas emellertid inte, dvs. var gränsen går mellan tillbörliga och otillbörliga gärningar utvecklas inte.

Som uttryckligen anges i lagtexten omfattar bestämmelsen om spelfuskbrott förutom den som manipulerar utgången av ett spel vidare den som förmår någon att manipulera

utgången av ett spel. Enligt utredningen ska gärningspersonen här genom någon slags påverkan förmå en person att manipulera utgången av spelet. Utredningen anger som exempel på sådan påverkan att det kan handla om olaga hot, utpressning eller misshandel. Med anledning av att påverkan kan ske så att säga genom andra brott hade det varit önskvärt om utredningen klargjort utgångspunkter för att avgöra konkurrensfrågan. Viss vägledning ges förvisso när det är fråga om allvarliga fall av hot, misshandel eller utpressning, men inte när det är fråga om mindre allvarliga fall.

Fakultetsnämnden instämmer i utredningens beskrivning av sanktionsavgifter samt hur dessa normalt används och utformas. Med hänvisning till Straffrättsanvändningsutredningens tidigare betänkande, SOU 2013:38, förklarar utredningen, att sanktionsavgifter inte bör nyttjas om en överträdelse värderas så att fängelsestraff kan aktualiseras. Utredningen påtalar dock också hur sanktionsavgifter kan vara ägnade att öka effektiviteten i ett "resursanvändningsperspektiv". Utredningen stannar emellertid vid förslaget att sanktionsavgifter ska begränsas till de fall att ett spelföretag har fått en varning eller en anmärkning. Fakultetsnämnden har inget att erinra emot förslaget i denna del, men tillägger att bevekelsegrunderna för valet mellan sanktionsavgifter och straff har varierat över tid i olika förslag. Fakultetsnämnden har inte heller något att erinra mot det förslag som presenteras om hur den aktuella sanktionsavgiften ska utformas. Det är dock självklart att de föreslagna sanktionsavgifterna ska kunna överklagas i domstol, med tanke på den straffliknande karaktär som de får anses ha (jfr Europakonventionen artikel 6).

Fakultetsnämnden instämmer i utredningens bedömning att frågan om ett straffsanktionerat förbud mot kommunikationsföretag att förmedla kommunikation från sina kunder till domännamn och IP-adresser för otillåtna speltjänster kräver särskilda överväganden avseende regeringsformen, tryckfrihetsförordningen, yttrandefrihetsgrundlagen och Europakonventionen. Frågan är alltså komplex och känslig som alltid är fallet när det gäller inskränkningar av yttrande- och informationsfrihet. Fakultetsnämnden måste emellertid korrigera utredningen i det avseendet att felaktiga hänvisningar ges till regeringsformen. Efter den senaste lagändringen 2011 är RF 2 kap. 12 § ersatt av RF 2 kap. 21 § och RF 2 kap. 13 § är ersatt av RF 2 kap. 23 §. Till innehållet är sagda paragrafer emellertid lika.

Skatterättsliga frågor (kap. 26)

Utredningen behandlar i kapitel 26 punktskatt och inkomstskatt med anknytning till spel.

Punktskatter avses normalt att övervältras från de skattskyldiga företagen till konsumenter och antas härigenom påverka konsumenternas beteende. Utredningen framhåller att en spelskatt kan, liksom punktskatterna på alkohol och tobak, motiveras av folkhälsoskäl. Skatterna på alkohol och tobak har som syfte att styra bort konsumtionen från alkohol och tobak genom att höja priserna.

Utredningen anser att en spelskatt skulle kunna hålla tillbaka överkonsumtion av spel. Skadeverkningar av spel uppkommer dock främst genom förluster på spel och deras inverkan på privatekonomin. Utredningen anser att problemspelare sannolikt kommer att minska sitt spelande i mindre utsträckning än normalkonsumenter på grund av en prishöjning, samtidigt som de kommer att förlora mer pengar genom prishöjningen. Å andra sidan anser utredningen att på grund av tillgången på online-spel på den

internationella spelmarknaden kommer en svensk spelskatt inte nämnvärt höja priserna för spel. Dessa antaganden av två i och för sig motstridiga effekter av en spelskatt bildar utgångspunkten för utredningens överväganden om utformningen av spelskatten. Fakultetsnämnden anser att dessa antaganden i och för sig inte styrks genom någon närmare utredning, men har inga vägande skäl mot att dessa antaganden bildar utgångspunkt för utredningens ställningstaganden.

Utredningen föreslår att olika skatterättsliga avgränsningar av beskattningen ska anknytas till spellagens bestämmelser om licens samt definition av spel, för att undvika särskilda skatterättsliga avgränsningar. Fakultetsnämnden anser att förslaget bör öka konsekvensen och förutsebarheten i regleringen och tillstyrker därför förslaget.

Utredningen föreslår att spelskatt ska utgå med 18 % på speloperatörernas nettoomsättning (sammanlagda insatser minus utbetalningar). Detta gäller för spelanordnare som har licens enligt spellagen. Detta innebär att skattskyldighetens omfattning kommer att avgöras enligt reglerna för licenser i spellagen. Fakultetsnämnden har inga invändningar mot denna ordning, men anser att en utförligare diskussion borde ha förts om de internationellt skatterättsliga aspekterna på avgränsningen, dvs. hur hänförs insatser och utbetalningar till spel enligt svensk licens? Utredningen gör en sådan genomgång vad gäller inkomstbeskattningen av utländska spelföretag, men verkar anse att den territoriella avgränsningen av punktbeskattningen är oproblematiske.

Det kan anmärkas att det föreslagna beskattningsunderlaget, nettoomsättningen (eller snarare bruttomarginalen på omsättningen) skiljer sig från ett beskattningsunderlag för inkomstskatt genom att spelföretaget inte får avdrag för sina administrations-, marknadsföringskostnader etc. Fakultetsnämnden bedömer att skillnaderna är tillräckliga för att spelskatten inte ska klassificeras som en inkomstskatt exempelvis enligt ett dubbelbeskattningsavtal.

Det borde ha anmärks tydligare att omsättning av spel är undantaget från mervärdesskatt enligt 3 kap. 23 § mervärdesskattelagen. Detta kan vara av intresse vid jämförelser med andra punktskatter som motiveras av folkhälsoskäl då utöver punktskatt även mervärdesskatt utgår på omsättning av alkohol och tobak.

Spelskatten beräknas som skillnaden mellan mottagna insatser och utbetalningar till spelare genom tillgodoräkningen på deras spelkonton. Således tillämpas en kontantprincip som kan innebära att beskattningsunderlaget för en period (månad) blir negativt. Förslaget innebär dock, såvitt framgår av lagtextförslaget, inga möjligheter att utnyttja ett negativt beskattningsunderlag mot ett positivt beskattningsunderlag under en annan (senare) period. Fakultetsnämnden anser att förslaget borde innehålla en regel om utjämning av underlag mellan olika perioder.

En spelskatt relaterad till nettoomsättningen kan bli mycket hög för spel där omsättningshastigheten är hög såsom vid kasinospel. För spel vid spelbord föreslås en schablonbeskattning. Skatten för spelbord är nu progressiv, dvs. blir högre för fler tillkommande bord. Utredningen föreslår att skatten ska utgå med samma belopp per bord. Fakultetsnämnden anser att en progressiv beskattning är problematisk bl.a. med avseende på hur verksamheten kan uppdelas på flera enheter och tillstyrker därför utredningens förslag.

Utredningen föreslår att spel som anordnas för allmännyttiga ändamål liksom nu undantas från spelskatten. Dessa spel ska inte heller inkomstbeskattas om de bedrivs av ideella föreningar och trossamfund som bedriver verksamhet som omfattas av reglerna för allmännyttiga organisationer i 7 kap. inkomstskattelagen. Utredningen föreslår att undantaget från inkomstbeskattningen ska omfatta verksamhet med licens enligt 5 kap. spellagen. Fakultetsnämnden tillstyrker förslaget då en koppling till spellagen gör regeltillämpningen enklare.

Utredningen föreslår att AB Svenska Spel och AB Trav och Galopp inte ska undantas från inkomstbeskattning genom att inte längre anges i den s.k. katalogen i 7 kap. inkomstskattelagen. De kommer inte heller att omfattas av den föreslagna generella regel för undantag för spel som bedrivs av allmännyttiga organisationer, eftersom det undantaget inte gäller för verksamheter bedrivna i aktiebolagsform. Fakultetsnämnden tillstyrker utredningens förslag då det finns både konstitutionella skäl och likformighetsskäl för att inte ha ett undantag för sådana namngivna subjekt.

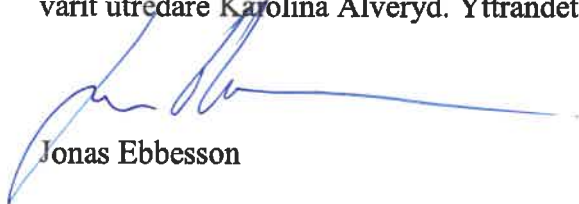
Utredningen lämnar en utförlig redogörelse för förutsättningarna för att utländska spelföretag skulle bli skattskyldiga till inkomstskatt i Sverige. Någon klar slutsats redovisas inte, men det fakultetsnämnden menar att det är mycket ovanligt att sådan skattskyldighet förekommer. Utredningen föreslår inte heller några nya regler.

Utredningen anser att spelskatten är avdragsgill vid spelföretagets beräkning av beskattningsbar inkomst i Sverige enligt reglerna i inkomstskattelagen. Avdragsrätt för skatten i andra stater diskuteras inte. Avdragsrätten beror på inkomstskattelagstiftningen i dessa länder, men principiellt får anses att det inte föreligger någon olikbehandling genom detta förfarande, varför fakultetsnämnden anser att någon särskild reglering inte behövs.

Utredningen föreslår att spelarnas vinster ska vara undantagna från inkomstskatt utom i de fall spelet är anordnat av företag utanför EES som inte har licens i Sverige enligt spellagen. Inkomsten ska beräknas som vinster minus insatser hos en spelanordnare. Resultatet får inte kvittas mellan olika spelanordnare. Fakultetsnämnden anser att kvittningsförbudet är principiellt felaktigt då det innebär ett incitament att begränsa spelandet till ett eller några spelföretag. Med tanke på att regeln sannolikt får en mycket begränsad tillämpning både på grund av dess formella tillämpningsområde och praktiska begränsningar, anser fakultetsnämnden att det dock är godtagbart med en schablonmässig behandling.

Utredningen för en omfattande diskussion om utredningens förslag är förenliga med EU:s regler om statsstöd. Utredningens slutsats är att s.k. prenotifieringsförfaranden snarast bör inledas avseenden förslagen om undantag för allmännyttig verksamhet och reglerna för kasinospel. Fakultetsnämnden har ingen anledning att ifrågasätta utredningens uppfattning. I sammanhanget kunde dock ha diskuterats de undantag som idag finns för mervärdesskatt på vissa allmännyttiga verksamheter, genom hänvisning från 4 kap. 8 § mervärdesskattelagen till 7 kap. 3 § inkomstskattelagen. Undantagen har i vissa avseenden ansetts strida mot EU:s mervärdesskattedirektiv; se EU-kommissionens underrättelse (KOM:s ref. SG-Greffé (2008)D/204186). I departementspromemorian Mervärdesskatt för den ideella sektorn, m.m. (Ds 2009:58) har däremot gjorts en bedömning att undantagen inte strider mot statsstödsreglerna; se s. 235.

Remissvaret har på fakultetsnämndens uppdrag beslutats av dekanus, professor Jonas Ebbesson. Yttrandet har beretts av professor emeritus Ulf Bernitz, professorerna Peter Melz och Wiweka Warnling Nerep samt universitetslektor Jack Ågren. Föredragande har varit utredare Karolina Alveryd. Yttrandet har expedierats av Juridiska fakultetskansliet.

Jonas Ebbesson

Karolina Alveryd

Stockholms
universitet

Dnr Fi2017/01644/OU
Dnr SU FV-1.1.3-1490-17

2017-06-30

Tina Sjöberg, handläggare
Samhällsvetenskapliga fakulteten

Områdesnämnden för humanvetenskap

Yttrande över betänkandet *En omreglerad spelmarknad* (SOU 2017:30)

Samhällsvetenskapliga fakulteten har erbjudits att inkomma med ett yttrande till Områdesnämnden för humanvetenskap över betänkandet *En omreglerad spelmarknad* (SOU 2017:30).

Samhällsvetenskapliga fakulteten avstår från att yttra sig beträffande denna remiss.

Detta beslut har fattats av dekanus Astri Muren och föredragande har varit handläggare Tina Sjöberg.

Astri Muren
dekanus

Tina Sjöberg
Handläggare

Samhällsvetenskapliga fakultetsnämnden

Karolina Alveryd
Utredare
Juridiska fakultetskansliet

Områdesnämnden för humanvetenskap

Remiss: En omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)

Juridiska fakultetsnämnden begränsar sig av tidsskäl till att yttra sig över de områden där fakulteten har särskild kompetens. För övriga delar av betänkandet avstår fakultetsnämnden från att yttra sig.

EU-rätt och konkurrensrätt

Utredningen behandlar i ett flertal sammanhang EU-rätten med avseende på nationellt reglerade spelmarknader där en viss eller vissa aktörer tillerkänns en ensamställning eller på annat sätt en skyddad position. Såsom utredningen konstaterar (bl.a. s. 428 ff. och s. 501 f.) har EU-domstolen i sina bedömningar på det hela taget visat förståelse för nationella regleringar på spelområdet som tillvaratar allmänintressen och tvingande hänsyn såsom motverkande av spelmissbruk. Rent generellt är emellertid den föreslagna, ehuru partiella, omläggningen från ett monopolsystem till ett licenssystem ägnat att underlätta en anpassning till EU-rätten.

Fakultetsnämnden vill dock understryka att bedömningarna på detta område är komplexa och måste relateras till utformningen av varje specifik spelreglering och dess effekter. Viktiga utgångspunkter för bedömningen är att kvarstående regleringar kan klart motiveras utifrån allmänintressen av vikt, inte görs mer ingripande än nödvändigt för att säkerställa dessa intressen och alltså har en proportionerlig utformning samt att man så långt möjligt undviker en utformning som diskriminerar på grund av nationalitet. Den närmare bedömningen av frågan om en viss spelreglering är förenlig med EU-rätten blir därför beroende av den konkreta utformningen av regleringen för denna specifika spelform och dess sannolika effekter.

Utredningen skisserar hur ett svenskt licenssystem kan utformas. En central fråga är här i vad mån alla företag som uppfyller vissa kriterier ska ges licens eller om man ska ha en ordning där endast ett begränsat antal företag får licens för viss typ av spel. I det senare fallet är det väsentligt att man utarbetar objektiva och hållfasta urvalskriterier som tillämpas konsekvent. Man kan nog förutse, mot bakgrund av de stora ekonomiska intressen som gör sig gällande, att beslut om att vägra licens, liksom beslut om ändrade och indragna licenser, i betydande utsträckning kommer att överklagas till domstol. Härvid kommer sannolikt även unionsrättsliga aspekter att föras fram.

Juridiska fakultetsnämnden

Till den del spelmarknaden konkurrensutsätts faller den inte endast under EU:s inre marknadsrätt utan även under det konkurrensrättsliga regelverket sådant detta kommer till uttryck i EU:s konkurrensregler och den svenska konkurrenslagen.

Det finns från denna utgångspunkt skäl att känna viss tvekan inför utredningens förslag att Svenska Spel inom ramen för samma företag ska vara verksamt dels på spelmarknader där företaget behåller en ensamställning och dels på marknader, där företagets verksamhet ska vara konkurrensutsatt. Med en sådan utformning finns det ofrånkomligen risker för att den konkurrensutsatta verksamhetsdelen ges fördelar när det gäller allokering av kostnader m.m. eller för att den på andra vägar kan utnyttja kopplingen till Svenska Spel på sätt som är oförenliga med det konkurrensrättsliga regelverket. Fakultetsnämnden vill erinra om att tidigare svenska avregleringar ofta generat konkurrensrättsliga ingripanden som haft sin grund i att det tidigare monopolföretaget sökt utnyttja sin position för korssubventionering eller olika slag av etableringsförsvårande åtgärder. Detta har bl.a. gällt SJ, Posten och Telia. Dessa företag har alla fällts i Marknadsdomstolen för olika former av missbruk av dominerande ställning. Denna aspekt bör särskilt observeras i det fortsatta arbetet med utredningsförslaget. I den mån man bestämmer sig för att överhuvudtaget låta skyddad och konkurrensutsatt verksamhet bedrivas i samma företag, bör delarna hållas mycket tydligt åtskilda.

Marknadsföring (kap. 21)

Marknadsföring av spel och lotterier är som utredningen framhåller förenad med risker från konsumentsynpunkt. Det finns många exempel på att denna marknadsföring överdriver chanserna till vinst, särskilt till höga vinster, och inte tillräckligt markerar riskerna med spelande. Fakultetsnämnden tillstyrker därför utredningens förslag att den nya spellagen bör innehålla uttryckliga regler om vad som utgör tillbörlig marknadsföring på spelområdet. Det synes också lämpligt att, såsom föreslås, knyta tillsyn och sanktionsordning till marknadsföringslagen.

Utredningen diskuterar självreglering på området. Enligt fakultetsnämndens mening vore det mycket lämpligt om den marknadsrättsliga lagstiftningen med därtill knuten tillsyn genom Konsumentverket/KO kunde kombineras med en självreglering som bygger på en särskild kod med konkreta och precisa regler som tillämpas av en bedömningsnämnd, som kan utveckla en god branschpraxis. Det finns goda erfarenheter av sådan självreglering på andra produktområden. Kan man få till stånd en sådan ordning bör de spelföretag som drivs av det allmänna eller av organisationer också delta i verksamheten.

Tillsyn (kap. 23).

Utredningen föreslår att Spelmyndigheten (ett nytt namn på Lotteriinspektionen) ska utöva tillsyn över de objekt som är eller kan antas vara omfattade av spellagen med tillhörande föreskrifter och villkor. Tillsynen avses även innefatta lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Utredningen menar att det är naturligt att Spelmyndigheten som ska ha hand om det licenssystem som föreslås införas ges det fulla tillsynsansvaret. Det är en bedömning som fakultetsnämnden delar.

Enligt förslaget ska Spelmyndigheten få förordna kontrollanter med befogenhet att få tillträde till sådana utrymmen där spel bedrivs eller antas bedrivas och få ut uppgifter och handlingar som behövs för tillsynen. En skyldighet ska även stipuleras som innebär att de objekt som är föremål för tillsyn ska biträda kontrollanterna i deras arbete. En kontrollant

ska även kunna förordnas att ta egendom i beslag. Dyliga åtgärder förekommer inom annan statlig tillsyn, t.ex. avseende fiske- och jaktlagstiftningen, och får anses rymmas inom vad som erfordras för en rimligt effektiv tillsyn. Det väsentliga är att det finns lagstöd för de åtgärder som en kontrollant vidtar (beträffande frågan om skyddet för fri- och rättigheter se nedan).

Utredningen föreslår även att Spelmyndigheten ska få genomföra s.k. kontrollköp för att undersöka hur spelföretagen agerar ifråga om föreskriven åldersgräns. Syftet är – enligt utredningen – att ge underlag för en dialog mellan Spelmyndigheten och spelföretagen. Utredningen noterar att JO tidigare har kritiserat ett dyligt agerande – benämnt dold tillsyn - vad avser försäljning av tobak och folköl. JO:s kritik avsåg emellertid i huvudsak bristen på lagstöd, vilket alltså inte här är fallet. Regeringen har tidigare gjort den bedömningen (prop. 2013/14:56 s. 16 ff), att vid en avvägning mellan folkhälsan och intresset av en effektiv tillsyn ifråga om åldersgränser, å ena sidan, och – å den andra – intresset av rättssäkerhet och integritet så väger vikten av effektiv tillsyn över. Fakultetsnämnden instämmer i denna bedömning med avseende på erforderliga åldersgränser.

Spelmyndigheten ska också förfoga över traditionella metoder för ingripanden som förelägganden om rättelse, förbud, ändring av villkor, anmärkning, återkallelse av licens och varning. Fakultetsnämnden har inte heller i denna del något att erinra mot förslaget men påtalar vikten av tydlig lag. Däremot är det tveksamt att ringa in kriterierna ”ringa” och ”ursäktlig” som utredningen gör genom att anföra ett enda exempel. Regleringen bör noga övervägas i denna del. Utredningen föreslår även ingripanden ska kunna göras när en person i ledande ställning inte uppfyller kvalifikationskraven. Sådana möjligheter finns redan för Finansinspektionen och – återigen – med explicit lagstöd kan en dylik reglering accepteras.

Enligt förslaget ska ett tillstånd kunna återkallas om vissa preciserade förhållanden är för handen. Detta gäller bl.a. om oriktiga uppgifter har lämnats förutsatt att dessa har lett till ett materiellt oriktigt licensbeslut. Förslaget överensstämmer i denna del med vad som är etablerad förvaltningsrättslig praxis och som har föreslagits bli lagfäst i en ny förvaltningslag.

Utredningen föreslår att Spelmyndigheten ska kunna föranstalta om att beslut om föreläggande, varning, förbud eller återkallelse ska gälla omedelbart, dvs. utan att laga kraft behöver inväntas. En sådan ordning är, som utredningen antyder, tämligen sträng, men anses erforderlig för effektiviteten i tillsynen. I denna del menar fakultetsnämnden att ytterligare överväganden bör göras. Gångse riktmärke brukar anses vara att beslut normalt ska ha vunnit laga kraft för att överklagandemöjligheten inte ska bli rent illusorisk. Om ett beslut verkställs omgående trots överklagande, kan ju detta komma att sakna ett reellt värde; stor försiktighet anses m.a.o. vara påkallad, i vart fall om inte tungt vägande intressen motiverar en annan ordning.

Sanktionssystemet (kap. 24)

Enligt direktiven är förutsatt att det föreslagna licenssystemet erfordrar effektiva sanktioner. Med anledning därav ska utredningen analysera förhållandet mellan lotterilagens och brottsbalkens straffbestämmelser. Härvid ska även övervägas om sanktionsavgifter ska tillgripas samtidigt som dubbelbestraffning måste undvikas.

Betydelsen av ett stärkt främjandeförbud för att skydda licenshavare från otillbörlig konkurrens understryks.

Utredningen fastslår att det i lotterilagen finns straffbestämmelser om olovligt anordnande av lotteri, olovligt innehav av spelautomater och olovligt främjande av lotteri. Vidare finns i brottsbalken bestämmelser om dobbleri, innefattande kriterier som att verksamheten framstår som ”äventyrlig” eller är ägnad att tillföra anordnaren ”betydande ekonomisk vinning”. Utredningen konstaterar att lotterilagens straffbestämmelser och brottsbalkens dito om dobbleri ligger nära varandra och är överlappande. Samtidigt är det så att lotterilagen tillämpas frekvent medan brottsbalken sällan tillämpas. Förklaringarna härtill är inte helt klarlagda, men utredningen menar att det delvis kan bero på en prioritering från åklagarnas sida. Utredningen förordar att brottsbalkens regler om dobbleri ska utgå.

Utredningen påtalar att frågan om hur överträdelse av spellagen ska beivras är av central betydelse, vilket fakultetsnämnden instämmer i. Det sagda gäller såväl verksamheter som står utanför det föreslagna licenssystemet som verksamheter med licens men som bryter mot regelsystemet. Valet står här i hög grad mellan kriminalisering och ”administrativa sanktionsavgifter”. Fakultetsnämnden förordar dock det kortare begreppet ”sanktionsavgift”, vilket numera synes vara det dominerande (jfr t.ex. prop. 2016/17:22, Effektiv bekämpning av marknadsmissbruk, s. 217 ff.).

Fakultetsnämnden har inget att invända mot förslaget att brottsbalkens regler om dobbleri ska utgå och att de centrala straffbestämmelserna som gäller spel ska finnas i den nya spellagen. Som utredningen förordar finns goda skäl för att samla centrala brott när det gäller spel på ett ställe. Fakultetsnämnden har heller inget att invända mot de föreslagna straffskalorna för de olika brotten.

Vad avser införandet av spelfuskbrott kan fakultetsnämnden i allt väsentligt instämma i det behov utredningen för fram. Samtidigt finns skäl att kommentera delar av de bedömningar som görs. Av den föreslagna lagtexten framgår att en handling eller underlåtenhet inte måste ha den följden att spelet faktiskt påverkas. Tillräckligt är att utgången av spelet kan komma att påverkas. Fakultetsnämnden anser att formuleringen brister i precision och att det är svårt att förutse vilka gärningar som omfattas av det kriminaliserade området. Det kan starkt ifrågasättas om formuleringen verkligen lever upp till legalitetsprincipens krav på att en föreskrift i rimlig utsträckning måste vara bestämd till sin utformning (dvs. obestämthetsförbudet). En särskild fråga är hur utredningen anser att formuleringen förhåller sig till brottsrekvisit som fara och risk.

Sett till lagtextens ordalydelse anser fakultetsnämnden att det finns risk för att det kriminaliserade området blir alltför vidsträckt. Utredningen anger som exempel på en gärning som är tänkt att omfattas av tillämpningsområdet avsiktliga misstag av en fotbollsspelare under en match i syfte att få sitt lag att förlora (men att laget ändå vinner). Hur gärningen ska vara beskaffad för att det ska vara fråga om (avsiktliga) misstag förtydligas emellertid inte, dvs. var gränsen går mellan tillbörliga och otillbörliga gärningar utvecklas inte.

Som uttryckligen anges i lagtexten omfattar bestämmelsen om spelfuskbrott förutom den som manipulerar utgången av ett spel vidare den som förmår någon att manipulera

utgången av ett spel. Enligt utredningen ska gärningspersonen här genom någon slags påverkan förmå en person att manipulera utgången av spelet. Utredningen anger som exempel på sådan påverkan att det kan handla om olaga hot, utpressning eller misshandel. Med anledning av att påverkan kan ske så att säga genom andra brott hade det varit önskvärt om utredningen klargjort utgångspunkter för att avgöra konkurrensfrågan. Viss vägledning ges förvisso när det är fråga om allvarliga fall av hot, misshandel eller utpressning, men inte när det är fråga om mindre allvarliga fall.

Fakultetsnämnden instämmer i utredningens beskrivning av sanktionsavgifter samt hur dessa normalt används och utformas. Med hänvisning till Straffrättsanvändningsutredningens tidigare betänkande, SOU 2013:38, förklarar utredningen, att sanktionsavgifter inte bör nyttjas om en överträdelse värderas så att fängelsestraff kan aktualiseras. Utredningen påtalar dock också hur sanktionsavgifter kan vara ägnade att öka effektiviteten i ett ”resursanvändningsperspektiv”. Utredningen stannar emellertid vid förslaget att sanktionsavgifter ska begränsas till de fall att ett spelföretag har fått en varning eller en anmärkning. Fakultetsnämnden har inget att erinra emot förslaget i denna del, men tillägger att bevekelsegrunderna för valet mellan sanktionsavgifter och straff har varierat över tid i olika förslag. Fakultetsnämnden har inte heller något att erinra mot det förslag som presenteras om hur den aktuella sanktionsavgiften ska utformas. Det är dock självklart att de föreslagna sanktionsavgifterna ska kunna överklagas i domstol, med tanke på den straffliknande karaktär som de får anses ha (jfr Europakonventionen artikel 6).

Fakultetsnämnden instämmer i utredningens bedömning att frågan om ett straffsanktionerat förbud mot kommunikationsföretag att förmedla kommunikation från sina kunder till domännamn och IP-adresser för otillåtna speltjänster kräver särskilda överväganden avseende regeringsformen, tryckfrihetsförordningen, yttrandefrihetsgrundlagen och Europakonventionen. Frågan är alltså komplex och känslig som alltid är fallet när det gäller inskränkningar av yttrande- och informationsfrihet. Fakultetsnämnden måste emellertid korrigera utredningen i det avseendet att felaktiga hänvisningar ges till regeringsformen. Efter den senaste lagändringen 2011 är RF 2 kap. 12 § ersatt av RF 2 kap. 21 § och RF 2 kap. 13 § är ersatt av RF 2 kap. 23 §. Till innehållet är sagda paragrafer emellertid lika.

Skatterättsliga frågor (kap. 26)

Utredningen behandlar i kapitel 26 punktskatt och inkomstskatt med anknytning till spel.

Punktskatter avses normalt att övervältras från de skattskyldiga företagen till konsumenter och antas härigenom påverka konsumenternas beteende. Utredningen framhåller att en spelskatt kan, liksom punktskatterna på alkohol och tobak, motiveras av folkhälsoskäl. Skatterna på alkohol och tobak har som syfte att styra bort konsumtionen från alkohol och tobak genom att höja priserna.

Utredningen anser att en spelskatt skulle kunna hålla tillbaka överkonsumtion av spel. Skadeverkningar av spel uppkommer dock främst genom förluster på spel och deras inverkan på privatekonomin. Utredningen anser att problemspelare sannolikt kommer att minska sitt spelande i mindre utsträckning än normalkonsumenter på grund av en prishöjning, samtidigt som de kommer att förlora mer pengar genom prishöjningen. Å andra sidan anser utredningen att på grund av tillgången på online-spel på den

internationella spelmarknaden kommer en svensk spelskatt inte nämnvärt höja priserna för spel. Dessa antaganden av två i och för sig motstridiga effekter av en spelskatt bildar utgångspunkten för utredningens överväganden om utformningen av spelskatten. Fakultetsnämnden anser att dessa antaganden i och för sig inte styrks genom någon närmare utredning, men har inga vägande skäl mot att dessa antaganden bildar utgångspunkt för utredningens ställningstaganden.

Utredningen föreslår att olika skatterättsliga avgränsningar av beskattningen ska anknytas till spellagens bestämmelser om licens samt definition av spel, för att undvika särskilda skatterättsliga avgränsningar. Fakultetsnämnden anser att förslaget bör öka konsekvensen och förutsebarheten i regleringen och tillstyrker därför förslaget.

Utredningen föreslår att spelskatt ska utgå med 18 % på speloperatörernas nettoomsättning (sammanlagda insatser minus utbetalningar). Detta gäller för spelanordnare som har licens enligt spellagen. Detta innebär att skattskyldighetens omfattning kommer att avgöras enligt reglerna för licenser i spellagen. Fakultetsnämnden har inga invändningar mot denna ordning, men anser att en utförligare diskussion borde ha förts om de internationellt skatterättsliga aspekterna på avgränsningen, dvs. hur hänförs insatser och utbetalningar till spel enligt svensk licens? Utredningen gör en sådan genomgång vad gäller inkomstbeskattningen av utländska spelföretag, men verkar anse att den territoriella avgränsningen av punktbeskattningen är oproblematiske.

Det kan anmärkas att det föreslagna beskattningsunderlaget, nettoomsättningen (eller snarare bruttomarginalen på omsättningen) skiljer sig från ett beskattningsunderlag för inkomstskatt genom att spelföretaget inte får avdrag för sina administrations-, marknadsföringskostnader etc. Fakultetsnämnden bedömer att skillnaderna är tillräckliga för att spelskatten inte ska klassificeras som en inkomstskatt exempelvis enligt ett dubbelbeskattningsavtal.

Det borde ha anmärks tydligare att omsättning av spel är undantaget från mervärdesskatt enligt 3 kap. 23 § mervärdesskattelagen. Detta kan vara av intresse vid jämförelser med andra punktskatter som motiveras av folkhälsoskäl då utöver punktskatt även mervärdesskatt utgår på omsättning av alkohol och tobak.

Spelskatten beräknas som skillnaden mellan mottagna insatser och utbetalningar till spelare genom tillgodoräkningen på deras spelkonton. Således tillämpas en kontantprincip som kan innebära att beskattningsunderlaget för en period (månad) blir negativt. Förslaget innebär dock, såvitt framgår av lagtextförslaget, inga möjligheter att utnyttja ett negativt beskattningsunderlag mot ett positivt beskattningsunderlag under en annan (senare) period. Fakultetsnämnden anser att förslaget borde innehålla en regel om utjämning av underlag mellan olika perioder.

En spelskatt relaterad till nettoomsättningen kan bli mycket hög för spel där omsättningshastigheten är hög såsom vid kasinospel. För spel vid spelbord föreslås en schablonbeskattning. Skatten för spelbord är nu progressiv, dvs. blir högre för fler tillkommande bord. Utredningen föreslår att skatten ska utgå med samma belopp per bord. Fakultetsnämnden anser att en progressiv beskattning är problematisk bl.a. med avseende på hur verksamheten kan uppdelas på flera enheter och tillstyrker därför utredningens förslag.

Utredningen föreslår att spel som anordnas för allmännyttiga ändamål liksom nu undantas från spelskatten. Dessa spel ska inte heller inkomstbeskattas om de bedrivs av ideella föreningar och trossamfund som bedriver verksamhet som omfattas av reglerna för allmännyttiga organisationer i 7 kap. inkomstskattelagen. Utredningen föreslår att undantaget från inkomstbeskattningen ska omfatta verksamhet med licens enligt 5 kap. spellagen. Fakultetsnämnden tillstyrker förslaget då en koppling till spellagen gör regeltillämpningen enklare.

Utredningen föreslår att AB Svenska Spel och AB Trav och Galopp inte ska undantas från inkomstbeskattning genom att inte längre anges i den s.k. katalogen i 7 kap. inkomstskattelagen. De kommer inte heller att omfattas av den föreslagna generella regel för undantag för spel som bedrivs av allmännyttiga organisationer, eftersom det undantaget inte gäller för verksamheter bedrivna i aktiebolagsform. Fakultetsnämnden tillstyrker utredningens förslag då det finns både konstitutionella skäl och likformighetsskäl för att inte ha ett undantag för sådana namngivna subjekt.

Utredningen lämnar en utförlig redogörelse för förutsättningarna för att utländska spelföretag skulle bli skattskyldiga till inkomstskatt i Sverige. Någon klar slutsats redovisas inte, men det fakultetsnämnden menar att det är mycket ovanligt att sådan skattskyldighet förekommer. Utredningen föreslår inte heller några nya regler.

Utredningen anser att spelskatten är avdragsgill vid spelföretagets beräkning av beskattningsbar inkomst i Sverige enligt reglerna i inkomstskattelagen. Avdragsrätt för skatten i andra stater diskuteras inte. Avdragsrätten beror på inkomstskattelagstiftningen i dessa länder, men principiellt får anses att det inte föreligger någon olikbehandling genom detta förfarande, varför fakultetsnämnden anser att någon särskild reglering inte behövs.

Utredningen föreslår att spelarnas vinster ska vara undantagna från inkomstskatt utom i de fall spelet är anordnat av företag utanför EES som inte har licens i Sverige enligt spellagen. Inkomsten ska beräknas som vinster minus insatser hos en spelanordnare. Resultatet får inte kvittas mellan olika spelanordnare. Fakultetsnämnden anser att kvittningsförbudet är principiellt felaktigt då det innebär ett incitament att begränsa spelandet till ett eller några spelföretag. Med tanke på att regeln sannolikt får en mycket begränsad tillämpning både på grund av dess formella tillämpningsområde och praktiska begränsningar, anser fakultetsnämnden att det dock är godtagbart med en schablonmässig behandling.

Utredningen för en omfattande diskussion om utredningens förslag är förenliga med EU:s regler om statsstöd. Utredningens slutsats är att s.k. prenotifieringsförfaranden snarast bör inledas avseenden förslagen om undantag för allmännyttig verksamhet och reglerna för kasinospel. Fakultetsnämnden har ingen anledning att ifrågasätta utredningens uppfattning. I sammanhanget kunde dock ha diskuterats de undantag som idag finns för mervärdesskatt på vissa allmännyttiga verksamheter, genom hänvisning från 4 kap. 8 § mervärdesskattelagen till 7 kap. 3 § inkomstskattelagen. Undantagen har i vissa avseenden ansetts strida mot EU:s mervärdesskattedirektiv; se EU-kommissionens underrättelse (KOM:s ref. SG-Greffe (2008)D/204186). I departementspromemorian Mervärdesskatt för den ideella sektorn, m.m. (Ds 2009:58) har däremot gjorts en bedömning att undantagen inte strider mot statsstödsreglerna; se s. 235.

Remissvaret har på fakultetsnämndens uppdrag beslutats av dekanus, professor Jonas Ebbesson. Yttrandet har beretts av professor emeritus Ulf Bernitz, professorerna Peter Melz och Wiweka Warnling Nerep samt universitetslektor Jack Ågren. Föredragande har varit utredare Karolina Alveryd. Yttrandet har expedierats av Juridiska fakultetskansliet.

Jonas Ebbesson

Karolina Alveryd

Stockholms
universitet

Dnr Fi2017/01644/OU
Dnr SU FV-1.1.3-1490-17

2017-06-30

Tina Sjöberg, handläggare
Samhällsvetenskapliga fakulteten

Områdesnämnden för humanvetenskap

Yttrande över betänkandet En omreglerad spelmarknad (SOU 2017:30)

Samhällsvetenskapliga fakulteten har erbjudits att inkomma med ett yttrande till Områdesnämnden för humanvetenskap över betänkandet *En omreglerad spelmarknad* (SOU 2017:30).

Samhällsvetenskapliga fakulteten avstår från att yttra sig beträffande denna remiss.

Detta beslut har fattats av dekanus Astri Muren och föredragande har varit handläggare Tina Sjöberg.

Astri Muren
dekanus

Tina Sjöberg
Handläggare

Samhällsvetenskapliga fakultetsnämnden